

Προτελευταία μέρα του χρόνου. Αρκετοί λόγοι για να παραμένει κάποιος κακόκεφος, ελάχιστοι για να είναι ευδιάθετος. Αττική οδός. Στο κατηφορικό κομμάτι μετά τα διόδια της Κατεχάκη λίγο πριν αρχίσουν οι σήραγγες με τις παρατεταμένες καμπές οδηγεί "αφηρημένα σβέλτα". Τον ξυπνούν οι δέσμες από τα διπλά αναμμένα φανάρια δίτροχου που σαρώνουν τους καθρέπτες του και καταπίνουν την απόσταση που τους χωρίζει. Ο δρόμος μπροστά του, σχεδόν άδειος.

Κατεβάζει την προηγούμενη ταχύτητα και απαιτεί τα μέγιστα από το μαλακό, φιλικό, ήσυχο, γιαπωνέζικο 1400άρι που οδηγεί. Ο αναβάτης ροκανίζει την μεταξύ τους απόσταση καθώς μπαίνουν στην κατηφορική αριστερή διαρκείας, μέσα στο τούνελ. Όλη η μάζα του γιαπωνέζικου έχει πακτωθεί στον εμπρόσθιο δεξιό τροχό και όλο το μηχανικό "Είναι" διαμαρτύρεται πως δεν είναι πλασμένο για τέτοια πράγματα. Μολοντούτο ανταποκρίνεται. Η απόσταση από το δίτροχο μένει για λίγο σταθερή, παρά τις τεράστιες κλίσεις του αναβάτη, ο οποίος στο ευθύγραμμο κομμάτι που μεσολαβεί, θα πάρει λίγα μέτρα ακόμα πριν το κατέβασμα, πλασάρισμα για την τελευταία αριστερή.

Εκεί, ο οδηγός θα χάσει το είδωλο του αναβάτη από τον καθρέφτη, καθώς έχει κρυφτεί σε κάποια τυφλή γωνιά του οχήματος. Στρίβουν παραβατικά, οριακά και φρενάρουν συγχρονισμένα και οι δύο, με βία, ελάχιστα μέτρα πριν τις κάμερες πάνω από τον «Σταυρό» ώστε να επανέλθουν στις νόμιμες ταχύτητες. Ο αναβάτης προσεγγίζει τον οδηγό από την δεξιά πάντα και πριν εξαφανιστεί, χαρίζοντας του μια ομοβροντία από τον

V

2,

αφήνει το αριστερό χέρι από τα κλιπόνς

ανυψώνει τον αντίχειρα από την γροθιά τεντώνοντας μια - δυο φορές τον αγκώνα. Πριν προλάβει να χαθεί, στην επόμενη αριστερή κάτω από τη σήραγγα, πάλι με μεγάλες κλίσεις, ο οδηγός του ανάβει φώτα, παίζει την κόρνα του, ανταποδίδοντας τα εύσημα, εκφράζοντας το σεβασμό, αλλά και τη χαρά του.

Αυτό το απρόσμενο, απρογραμμάτιστο, γνήσιο παιχνίδι μεταξύ δύο αγνώστων, αλλά με πολύ καθαρές προθέσεις χειριστών και βαθύ αλληλοσεβασμό, ήταν αρκετό για να τους

φτιάξει τη χαμένη διάθεση όλης της υπόλοιπης μέρας.

Ίσως και για λίγο περισσότερο. Μέχρι την έλευση της Πρωτοχρονιάς